

Добре, що є ці столи між дубами

Микола Руденко

Добре, що є ці столи між дубами,—
Там, де біжить прохолодний струмок.
Хтось тут, поставивши кошик
з грибами,
Відпочива від казенних думок.

Хтось тут зненацька пізнає, що зроду
Не помічав отакої краси.
Потім побачить себе і природу
Так, як звелять лісові голоси.

Вітер, забившись в ромашковім цвіті,
Жовтим пилком понад ним промайне.
Стане, можливо, у білому світі
Менше на серце черстве
Хоч одне.